

پهوشتی باوه‌پداران " پیاوان و نافرته‌تان "

أخلاق المؤمنین والمؤمنات

< کوردی - کردی - kurdish >

شیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن باز

الشیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن باز

وه‌رگیرانی: کاروان په‌شید محی‌الدین
پیداچونه‌وهی: پشتیوان سابیر عزیز

الترجمة: کاروان رشید محی‌الدین

المراجعة: بشتیوان صابر عزیز

رهوشتی باوهرداران " پیاوان و نافرتهان "

الحمد لله رب العالمين. والعاقبة للمتقين. والصلاة والسلام على عبده ورسوله وصفوته من خلقه وأمينه على وحيه نبينا وإمامنا وسيدنا محمد بن عبد الله بن عبدالمطلب الهاشمي العربي المكي ثم المدني. وعلى آله وأصحابه ومن سلك سبيله واهتدى بهداه إلى يوم الدين...

خوای په روهردگار پیغه مبهری ﷺ به هیدایهت و نایینیکی راست و دروسته وه په وانه کرد، نه گه ریش بمانه ویته هیدایهت بناسینین، نه واهلینین: بریتیه له هه والیکې راست و زانستیکی سودبه خش، هه چی نایینی راست و دروسته: بریتیه له و شریعت و یاساو نه حکامانه ی پیغه مبهری خوا ﷺ هیناویه تی، وه خوا ده فهرموویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۳]. واته: {خوا زانیکه پیغه مبهره که ی ناردوه به پینمونی و نایینی راست، بو نه وه ی زالی بکات به سهر هه موو ناینه کانداه گشتی، هه چه نده بت په ره ستانیش پیاوان ناخوش بیت}.

خوای گوره پیغه مبهری ﷺ بو پینمونی کردنی مروقه و پهری و عهره ب و عهجه م و نیرومی په وانه کردوه، په روهردگار نه وی ناردوه تا بیته په حمهت بو هه موو جیهانیا و بشبیه پیشه وای مته قیه کان، نه وی ناردوه هه تا خه لکی فیری ناینه که یان بکات و شماره زایان بکات و، هوکاره کانی پزگاربونیا بو پوون بکاته وه، هوشاریبیان سه بارهت به هوکاره کانی تیاچون بداتی، په روهردگار پیغه مبهری ﷺ به نایینی نیسلامه وه په وانه کردوه: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ [آل عمران: ۱۹]. واته: {به راستی نایینی په سندرکراو له لای په روهردگار نیسلامه}.

نه وی ﷺ به هیدایهت و نایینیکی راست و دروست و هه والی راست و زانستی به سودو یاسای راست و نه حکامی یه کسانه وه په وانه کردوه، ناردویه تی که خه لکی بو هه موو چاکه یه ک بانگ ده کات و له نه نجامدانی هه موو خراپه یه ک پزگربیان لی ده کات، پیغه مبهری خوا ﷺ خه لک بانگ ده کات بو په یوه ست بون به رهوشت و کرده وه جوانه کانه وه، به پیچه وانه شه وه پزگربیان لی ده کات له وه ی رهوشت و کرده وه ی خراپ نه نجام بدن: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [سبأ: ۲۸]. واته: {نیمه تو مان نه ناردوه

مه گه ر بو هه موو ناده می موژده ره ترسینه ر بیت، به لام زوربه ی ناده می نازانن}. هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الانبیاء: ۱۰۷]. واته: {نه ی (ﷺ) نیمه تو مان ته نها بو نه وه ناردوه که ره حمهت بیت بو جیهانیا}. له شوینیکې دیکه دا ده فهرموویت: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ [الأعراف: ۱۵۸].

واته: {بللی نه ی خه لکینه به راستی من پیغه مبهری خوام بو نیوه هه مووتان، نه و "خوایه ی" که ته نها بو نه وه مولکایه تی هه موو ناسمانه کان و زه وی، هیچ په ره ستراویکی راست نیه جگه له نه و، ده زینیت و دهرینیت، که واته برپوا به خواو پیغه مبهره که ی ﷺ بهینن، که نه ویش نیردراویکی نه خوینده واره نه ویش باوه ری به خواو به ووته کانی هه یه، نیوه ش شوینی بکون و په پره وی بکون تا بکه ونه سهر ریگای راست}. نا نه مه یه بارودوخی نه م ناینه گه وره یه و نه م پیغه مبهره خوشه ویسته ﷺ، په روهردگار ناردویه تی هه تا بیته ره حمهت بو گروهی مروقیه تی، بو مروقه و پهری و نیرومی و عهره ب و عهجه م و تهنانهت بو نازه لانیش په روهردگار نه وی کرده ره حمهت؟ چونکه نه و ناموزگاری کردوین به وه ی چاکه یان له گه لدا بکه یین و نازاریان نه دهن.

خواه و راستیهای رون کرده و ته و به و هی نامانج له دروستکردنی مروّ و پوری په رستنی خوئیته و هک ده فهرموویت: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ [الذاریات: ۵۶]. واته: {جنوکه و ئاده میزادام ته نها بوّ و هه دروست کردوه که به ندایه تی من بکن}.

ئهمهش به واتای ئه وه دیت و ده فهرموویت به دلسوژییه وه بمپه رستن و تاک و ته نها پامبگرن و گوئی رایه لی فهرمانه کانم بین و له قده غه کراوه کانیش دور بکه ونه وه، نا ئه وه به پهرستن و به ندایه تی، گوئی رایه ل بون بوّ فهرمانه کان و ده ست به دراربون له قده غه کراوه کان، ده بیّت ئهمهش به دلسوژییه وه ئه نجام بدریّت و ده بیّت له باوه ربون به خواو پیغه مبه ره وه ﴿ هه روه ها له ره غبه ت و "له ئومیدبون به وهی له لای خواهی له به هشت و به ئینه کان" ، ترسه وه "ترسان له وهی له لای خواهی له ناگرو هه ره شه کان" سه رچاوه یان گرتیّت، هه روه ها له به راست زانیی هه واله کان خواو پیغه مبه ره وه ﴿ و هستان له سنوره کان شه ره وه سه رچاوه یان گرتیّت. چونکه خوی گوره بوّ و هه فهرمانی داوه ده فهرموویت: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ [البقره: ۲۱]. واته: {ئهی خه لکینه په روه ردگارتان بپه رستن که ئیوه و ئه وان هی پیش ئیوه یشی دروست کردوه، به لکو به و په رستنه خوتان بپاریزن}. ئهمه فهرمانیکی گشتگه ره به بی جیاوازی نپرو می، عه رب و عه جم و مروّ و پوری ده گرتیه وه.

هه روه ها په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾ [النساء: ۳۶]. واته: {ته نها خوا بپه رستن و هیچ شتی که به هاوبه شی ...}. وه ده فهرموویت: ﴿ وَفَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴾ [الإسراء: ۲۳]. واته: {په روه ردگار بریاری داوه که هیچ شتی که نه په رستن بیجگه له ئه و ...}.

هه روه ها: ﴿ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ [الأنعام: ۱۵۳]. واته: {"فهرمانی داوه " بیگومان ئهمه ریگای راستی منه که راست و دروسته، که واته شوینی بکه ون، شوینی پیچکه کان ترمه که ون، چونکه دورتان ده خه نه وه و لاتان ده دن له ریگه ی خوا، خوا ئه و شتانه ی به ئیوه پاسپاردوه بوّ و هه ی پاریزکارین}.

له سوره تی "الفاتحه" شدا همدو سوپاس و ستایشی په روه ردگاری فیگردون، به وهی داوا له خواهی په روه ردگار بکه ن رینمونیمان بکات بوّ سه ر ریگای راست، که ئه ویش بریتییه له و ئاینه ی به پیغه مبه ره که یدا ﴿ بوّ ئیمه ی په وانه کرده، ئه ویش بریتییه له ئیسلام و باوه رو هیدایه ت و چاکه و چاکه خوازی، خواهی گوره ده فهرموویت: ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ ﴿۴﴾ الْيَقِينِ ﴿۵﴾ يَا كَافِرَاتُ كُنَّيْتُمْ وَلَا تُخْفِينَ وَجوهَكُمْ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَلَا تُخْفِينَ بِهِمْ أَعْيُنَكُمْ وَأَنْتُمْ تَخْفَىٰ مِنْهُمْ ﴿۶﴾﴾ [الفاتحه: ۱-۵].

واته: {به ناوی خواهی به خشنده و میهره بان. هه موو سوپاس و ستایشیک بوّ خواهی په روه ردگاری جیهانیانه. ئه و خواهی که به خشنده ی میهره بانه. خاوه نی پوژی سزاو پاداشت دانه وه یه. "خواه" ته نها توّ ده په رستین و ته نها داوی یارمه تی له توّش ده که ین}. به شیوه یه کی گشتی هه موو سوره ته که بریتییه له سوپاس و ستایشی په روه ردگارو، به نده کانیش ئاراسته ده کات بوّ دانان به و راسته قینه یه دا که ئه و تاکه په رستراوی به هه قه و به تواناشه به سه ر هه موو کاروباره کاند. پاش ئه وه په روه ردگار به نده کان فیرده کات که بلین: ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ [الفاتحه: ۶]. واته: {رینمونیمان بکه بوّ ریگای راست.} دوی ئه وه ی سوپاس و ستایشی په روه ردگار ده که ن، دان به وده دهنین

که ئه وان به نده ی په روه ردگارن و ته نها ئه ویش توانای ئه وه ی هه یه و، فیریان ده کات که بلین: ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۱﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾ [الفاتحه: ۶-۷]. واته: {رینمونیمان بکه بوّ ریگای راست. ریگای ئه وان هی که چاکه ت له گه ل کردون، نه ک "ریگه ی" ئه وان هی خه شمی "تویان" لی گبراه، (به وهی ئه وه ده یزانن لاینداوه وه ک جوله که و هاوکرداره کانین)، وه نه ک "ریگه ی" گو مپریان به وهی لاساری و نه زانیانه وه وه ک گاواره کان و هاوکرداره کانین}. ریگای راستیش بریتییه له ئاینه که ی په روه ردگار، ئه ویش ئاینی پیروژی ئیسلام و باوه رو زانست و زانیاری به سود کرده ی چاکه ... له خوّ ده گرتیّت، ئه وه ریگای ئه و که سانه یه که فپو به خششی په روه ردگاریان به سه ردا پزّاه له ئه هلی عیلم و کرده وه ی چاک، ئهمه خه می هاوه له کان پیغه مبه ری خواو ﴿ هه موو ئه وان یه دوی ئه وان و پیش ئه وانیش له پیغه مبه ران و شوینکه و توه کانین هاتون.

ئا ئه‌مه‌یه ریگای راست، ریگای ئه‌وانه‌ی که نیعمه‌تی په‌روه‌ردگاریان به‌سه‌ردا پڙاوه، بیگومان ئه‌وانه به‌جوانی هه‌ق و راستی ده‌ناسن و شوینی ده‌که‌ون و کاری پی‌ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ [النساء: ۶۹] واته: (هه‌رکه‌سیک گوێرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکات، جا ئه‌وانه له‌گه‌ل که‌سانیکن که‌خوا به‌هره‌ی رشتوه به‌سه‌ریاندا له‌پیغه‌مبه‌ران و پاستگزیان و شه‌هیدان و پیاوچاکان، وه ئه‌وانه چ هاوپی و هاوه‌لئیکی چاکن). ئه‌مه‌یه ریگای راست ریگای ئه‌م که‌سانه‌ی له‌ئایه‌ته‌که‌دا باس کراون بریتین له‌پیغه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتوه‌کانیان و، به‌تابیه‌تی پیغه‌مبه‌ری خواو ﷺ هاوه‌له‌شیرینه‌کانی ده‌گریته‌وه، ئیمه‌ش فه‌رمان پیکراوین که‌شوین پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌وین و له‌سه‌ر سپره‌و ژبانی خویی و هاوه‌له‌کانی برۆین، خوا له‌هه‌مویان رازی بیته‌و ئه‌وانیش له‌په‌روه‌ردگار رازی بن، له‌م باره‌وه قورئان ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [التوبة: ۱۰۰].

واته: (پیشکه‌وتوه‌یه‌که‌مه‌کان له‌کوچه‌ران و یاریده‌ده‌ران و ئه‌وانه‌ش زۆر به‌چاکی په‌یره‌وی ئه‌وانیان کردوه‌و شوینیان که‌وتوون، خوا لیبیان رازییه‌و ئه‌وانیش له‌خوا رازین و، په‌روه‌ردگار به‌هه‌شتانیککی بۆ ئاماده‌کردوون که‌په‌وه‌یاره‌کان دین و ده‌چن به‌ژیریانداو تیایدا ده‌میینه‌وه به‌شیره‌یه‌کی هه‌تا هه‌تایی و به‌بی‌په‌رانه‌وه، ئا ئه‌وه‌یه‌گه‌یشتن به‌ئامانجی گه‌وره). ئه‌م ریگایه‌ بریتیه له‌ئایینی خوی گه‌وره‌و، له‌سه‌ر هه‌مان ریگا پیغه‌مبه‌ری خواو ﷺ به‌عیلم و عه‌مه‌له‌وه‌په‌وانه‌کرد، به‌زانستی به‌سودو‌کرده‌وه‌ی چاکه‌وه، ئه‌ویش بریتیه له‌هیدایه‌ت و ئایینیککی پاست و دروست، په‌روه‌ردگار به‌پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستدا ﷺ ناردی و ئه‌مه‌شی به‌جوانی له‌قورئاندا بۆ پۆشن کردوینه‌ته‌وه، ئه‌م ریگا پاسته‌ بریتیه له‌ئه‌جامدانی فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگار و ازه‌ینان و دورکه‌وتنه‌وه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان، ئه‌م دوو لایه‌نه به‌وردی له‌قورئاندا له‌سه‌ر زاری پیغه‌مبه‌ری ئازیزیش ﷺ پونکراونه‌ته‌وه، بۆیه له‌سه‌ر ئه‌هلی ئیسلام پیویسته له‌قورئانی پیروز ورد ببنه‌وه‌و بیری لی بکه‌نه‌وه، ئه‌رکی سه‌رشانیانه‌خۆیان له‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شاره‌زا بکه‌ن و له‌سه‌ر ئه‌و ریگایه‌ دامه‌زراو بن، له‌قورئان و سوننه‌تدا به‌پونی ئاماره‌به‌ فه‌رمان و پیگریه‌کان کراوه، باس له‌وه‌وشته‌جوانانه‌ش کراوه له‌په‌وشتی باوه‌رداران پیاو و ئافرت و سیفته‌و کرده‌وه‌کانیان، هه‌رکه‌س به‌چاوی عه‌قلی له‌قورئانی پیروز ورد بیته‌وه‌و ئه‌وه‌هه‌ست به‌و راستیه‌ ده‌کات و، هه‌رکه‌سپیش له‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ورد بیته‌وه به‌"ژیان و فه‌رموده‌کانیه‌وه" ئه‌و راستیه‌ی بۆ ده‌رده‌که‌ویت.

هه‌ر ده‌ریاره‌ی ئه‌م بابته‌ په‌روه‌ردگار له‌کوته‌ی سوره‌تی "الفرقان" دا پونتر باسه‌که‌مان ئاراسته‌ده‌کات و ده‌فه‌رموویت: وَإِذَا حَاطَبَهُمْ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا الْجِدْلُونَ ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٥﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّكَ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٧﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٩﴾ [الفرقان: ۶۳ - ۶۸].

واته: (به‌نده تاییه‌تیه‌کانی خوی میه‌ره‌بان که‌سانیکن به‌ویقارو نه‌رمی ده‌پۆن به‌سه‌ر زه‌ویدا "بی‌لوت به‌رزی و که‌شخه‌یی و فیزکردن"، وه کاتیک نه‌زان و نه‌فامه‌کان "به‌وته‌ی ناشیرین" له‌گه‌لیاندا بدوین، وته‌یه‌که‌ده‌لین پیاوان گونا‌ه نه‌بیته. وه که‌سانیکن له‌شه‌ودا بۆ په‌روه‌ردگاریان سوژده‌ده‌بن و شه‌ونویژ ده‌که‌ن. وه که‌سانیکن ده‌لین: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان سزای دۆزه‌خمان لی لابه‌ده، چونکه به‌راستی سزای ئه‌و "دۆزه‌خ" لانه‌چووی به‌رده‌وامه. به‌راستی دۆزه‌خ شوین مانه‌وه‌یه‌کی زۆر خراپه. وه که‌سانیکن کاتیک مال و سامان خه‌رج ده‌که‌ن "بۆ خۆیان و خیزانیان" نه‌زیاده‌په‌وی و نه‌په‌زیلی و ده‌ست نو‌قوای تیدا ناکن، به‌لکو مام ناوه‌ندن له‌و په‌وه‌وه. وه که‌سانیکن له‌گه‌ل خوادا هیچ په‌ره‌ستراویکی تر ناپه‌رستن، وه که‌سیک ناکوژن خوا کوشتنی یاساغ "هه‌رام" کردبیت، مه‌گه‌ر ئه‌و کوشتنه به‌هه‌ق و په‌وا بیته، زینا داوین پیسیش ناکن، هه‌رکه‌سیک ئه‌و تاوانانه‌بکات که‌باس کران، ئه‌وه بۆ گومان دووچار ی تۆله‌و سزاکه‌ی ده‌بیته. ئه‌مه به‌واتای ئه‌وه دیت هه‌رکه‌س شه‌ریک بۆ خوا بپیار بدات یاخود که‌سیک به‌ناهه‌ق بکوژیت و یاخود زینا بکات، ئه‌وه دووچار ی سزاو تۆله‌که‌ی دیت، واته: سزایه‌کی

گورهی ددهین، دواتر په روهردگار به م نایه ته ته فسیری نایه ته کانی پیشتر دهکات و ده فهرموویت: ﴿يُضَعَفُ لَهُ الْكَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهْكًا﴾ [الفرقان: ۶۹]. واته: له سزادانیدا سزای بؤ چه دباره ده کریته وه: ﴿لَا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾ [الفرقان: ۷۰ - ۷۱].

واته: (بیجگه له که سیک که ته و بهی کر بییت و باوه پری هی نابییت و کاروکرده وهی چاکیشی نه نجام دابییت، نا نه وانه خوا خراپه و تاوانه کانیان ده گوریت به چاکه، په روهردگار همیشه لیبوره دی به به زه ییه. هرکه سیک ته و بهی کردو کرده وهی چاکي نه نجامد، نه وه به راستی نه وه که سه ده گه پرته وه بؤ لای په روهردگار به گه پانه وه یه کی ته واو). هه موو نه مانه ی باسکران له رهوشتی پیاو و نافرته ی باوه پردان. دواي نه وه خوا ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ [الفرقان: ۷۲]. به واتای نه وهی به نده کانی خوا له وشوینه دا ناماده نابن که شایه تی دروی تیا دا نه نجام ددهریت، شایه تی دروش: بریتیه له هه موو شتیکی باتل و خراپه کاری له هه موو تاوانه کان، جا نه وان ناماده ی نه وشوینه نابن به لکو ئینکاری له و تاوانه ده کن و دزایه تی ده کن، جا به نده راسته قینه کانی خوا نه ک هر شاهیدی به درو ناده ن به لکو زور به توندی ئینکاری دزایه تی شایه تی درو ده کن. ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرًّا كِرَامًا﴾ [الفرقان: ۷۲]. کاتیک به لای شتی بی سودا تیپه پرده بن پشتی تی ده کن،

هر دباره ی نه مه له شویتیکي تردا ده فهرموویت: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِي إِلَيْهِمْ شَيْئًا﴾ [القصص: ۵۵]. واته: {کاتیک قسه ی ناپه سه ندو هیچ و پووچ بیستن پشتی تی ده کن و "به نه فامان" ده لئین نه نجامی کرده وه کانمان بؤ خو مانه و نه نجامی کرده وه کانی ئیوه ش بؤ خو تانه، سه لامتان لی بیت ئیمه ها وریتیه تی نه فامانمان ناویت}. هه روه ها: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِعَائِدَةٍ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ [الفرقان: ۷۳].

به نده کانی خوا که سانیکن کاتیک ناموزگاری بکرین به نایه ته کانی خوا، به که پرو کویری ناکه ون به سه ر نایه ته کانی خوی گه ورده، به لکو به ملکه چیه وه ده کن به سه ر نایه ته کانی په روهردگار داو به گه رنکه چی و به گه وره زانینی خواوه پیشوازی له نایه ته کانی په روهردگار ده کن، نه وه یه سیفته ی باوه پرداری نافرته و پیاو، کاتیک به نایه ته کانی په روهردگار ناموزگاری بکرین ملکه چ ده بن و دلله کانمان نه رم ده بن و په روهردگاریان به گه وره ده زانن و له ترسی خوی گه وره ده گرین و، به ئومیدی پاداشتی نه ون، وه له سزاو توله ی په روهردگار ده ترسن، وه که ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قَسْرَةً أَصْرِبْ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ [الفرقان: ۷۴].

واته: (به نده چاکه کانی خوا که سانیکن ده لئین: نه ی په روهردگارمان بیه خشه پیمان له هاوسه ران و نه وه کانمان "منداله کانمان" نه وهی چاوانی پی گش و دلانی پی خوش بییت، وه بمانکه به پیشه وای پاریزکاران و له خوا ترسان).

هه موو نه مانه ی باسمان کردن سیفته ی پیاو و نافرته ی باوه پردان، نه وان به راستی به نده ی خوی گه وره ن و هیچ که م و کورتیبیان نیه، هه رچی "قره الا عین" یشه بریتیه له وهی منداله که ی چ کوپ بییت یان کچ کاتیک ده بیینیت که کرده وهی چاک نه نجام ده دات، چاوانی پی گش ده بییت و دلای پی خوش ده بییت کاتیک نه وه که ی ده بیینیت که هاویشتی خویته ی و له سه ر پیگایه کی راسته، هه روه که وشه ی "الذریه" نیرو می ده گرتیه وه، هه روه ها له فهرموده یه کدا پیغه مبهری خوا ﴿وَإِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةً وَعِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ﴾^(۱). واته: هرکه سیک که دهمریت کرده وه کانی لی ده پچریت، ته نها له سی شتدا نه بییت: خیرتیکی به رده وای هه بییت، یان زانستیکی به سودی هه بییت، یا خود وچه یه کی سالحی له پاش به جی بمینیت و دوعای خیری بؤ بکات.

لیزه دا وشه ی "ولد" هه ردو په گه زه که ده گرتیه وه، هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قَسْرَةً أَصْرِبْ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ [الفرقان: ۷۴] واته: وه چه و نه وه یه که چاوانی پی گش ده بییت و دلای پی خوش ده بییت، نه مه ش ده گرتیه وه بؤ فه رمانه بر داربونی په روهردگارو دامه زراویان له سه ر شه ریه ته که ی.

بؤ هاوسه رانیش، پیاو کاتیک ده بیینیت خیزانه که ی فه رمانه بر دارو گوئی رایه لی خوی گه وره یه به وه چاوانی گش ده بنه وه، بؤ نافرته تیش کاتیک پیاوه که ی له سه ر گوئی رایه لی خوی گه وره به باوه روه ده بیینیت چاوانی گش ده بنه وه دلای پی خوش ده بییت، پیاوی سالح مایه ی چاو

(۱) أخرجه مسلم: كتاب الرصية. باب ما يلحق الانسان من الثواب بعد وفاته. رقم (1631).

گه شیبیه بو خیزانه که بی و، به پیچه وانه شه وه نافرته تی سالیجه مایه ی گه شبنونه وه ی جاوی میرده باوهرداره که یه تی، وه چه و نه وه ی پاکیش پوناکی جاوانه بو دایک و باوک و که سه نزیکه کانی له باوهردارانی ژن و پیاو: ﴿وَأَجْمَعْنَا الْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ به واتای ئه وه ی له چاکه و ریتمونی دروستکراوه کاندایمانکه به پیشه وای پاریزکاران و موته قیه کان.

دوابه دوی ئه وه په روهردگار زیاتر بابه ته که پون ده کانه وه ده فهرموویت: ﴿أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ﴾ [الفرقان: ۷۵] واته: ئه وانه ی ئه و سیفه تانه یان هه یه پاداشت ده درینه وه به پله و کوشکی به رز له به هشتدا که له به رزیدا شوینه که به "الغرفه" ناوبراوه، چونکه ده که ویته به رزترین شوین له سه روی ئاسمانه کان و ژیر عهرشی په روهردگارا، به هشتیش له به رزترین شویندا، هه له به رته وه یه په روهردگار ده فهرموویت: ﴿أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ﴾ واته: به هشت، ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ [الفرقان: ۷۵] واته: به هوئی ئارامگریبان له سه ر گوتیا به لی خوی په روهردگارو، ئارامگریبان له ئه نجام نه دانی قه ده غه کراوه کان و، ئارامگریبان له سه ر کاره ساته کان. کاتیک ئارامیان گرت خوا به به هشت پاداشتیان ده داته وه، کاتیک که ئارامیان گرت له سه ر جیبه جیکردنی مافی خوی گه ره و ئارامگریبان له به رامبه ر قه ده غه کراوه کاندای دورکه و تنه وه لیتان و، ئارامگریبان له سه ر کاره ساته به ئیش و ژانه کان له نه خویشی و هه ژاری و جگه له مانه ش، ئیدی په روهردگار له به رامبه ر ئه مانه دا به باشتترین شیوه پاداشتیان ده داته وه: ﴿أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَلَقَدْ فِيهَا حِجَابٌ مُّسْتَقَرًّا﴾ [الفرقان: ۷۵]

واته: له ناو به هشتدا پاداشت ده درینه وه به پله و کوشکی به رز به هوئی ئارامگریبان: ﴿حِجَابٌ مُّسْتَقَرًّا﴾ [الفرقان: ۷۵] واته: له و شوینه دا "له لایه ن فریشته کانه وه" به گهرمی سلاویان لی ده کریت. بی برانه وه تیایدا ده میتنه وه، نای چند جیگه و شوین مانه وه یه کی جوان و خو شه. ئه مانه له سیفه ته کانی باوهردارانی کاملن له پیاوان و نافرته تان و به دلنیا بییه وه ئه وانه له که سه دلخوش و بزگاریه کانن، له قورئانی پیروزدا گه لیک ئایه تی پیروز هه ن باسی په وشت و سیفه تی باوهردارانی پیاو و نافرته تان بو ده کن، وه که ده فهرموویت: ﴿لَيْسَ إِلَهَ أَنْ تُولُوا أَوْ جُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مِنْ أَمَانِ اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلْئِكَةَ وَالْكَتَابَ وَالنَّبِيَّ وَعَاقِبَ الْمَالِ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ يَمْتَدِّهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۷]. واته: {چاکه ئه وه نیه پوو بکن به ره و پوزه لات یان پوزناوا، به لکو چاکه ئه وه یه که مرقه باوهری به خواو به پوزی دوی و فریشته کان و کتیبه کان و پیغه مبه ران هه بیت و، دارایی خو ی ببه خشیت له گه ل ئه وه ی که خو شی ده ویت به خزمان و هه تیوان و بی نه وایان و "هه ژاران" پیوارانی که م ده ست و سولکه ران و له پتی نازاد کردنی کویله کاندای، وه نوژی به چاکی کردیت و زه کاتی دابیت و په یمان به جیهینه ران کاتیک که په یمانیان دابیت و خو پارگران له کاتی ته نگه دستی و نه خو شی و له کاتی جه نگدا، ئا ئه وانه که راستیان کردو هه ر ئه وانه شن پاریزکاران}.

ئا ئه مه یه سیفه تی ئه و که سانه ی ته قوای خویان هه یه له پیاوان و نافرته تان، ئه وه سیفه ته کانیان که خوی په روهردگار له م ئایه ته پیروزه ی سورته ی "البقرة" دا باسی کردون: ﴿وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مِنْ أَمَانِ اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلْئِكَةَ وَالْكَتَابَ وَالنَّبِيَّ﴾ واته: له راستیدا خاوه نی چاکه ئه و که سه یه باوهری به خواو به پوزی دوی و فریشته کان و کتیبه ئاسمانیه کان و پیغه مبه ران هه یه، باوهریان هیناوه به په روهردگار وه که دروستکه رو ته نها په سترای به هق، وه باوهریان هه یه به وه ی په رستنی خوی گه وه شتیکی راست و دروسته و ئه و دروستکه رو پوزی دهره، وه زاتی په روهردگار وه سفکراوه به ناو و سیفه ته جوان و به رزه کانی، هیچ هاوشیوه هاوتایه کی نیه و، ئه و په روهردگاریکی کامل و بی که م و کورتیه له ناو و سیفات و کرده وه کاندای، هیچ جو ره که م و کورتی و ناته و اوییه کی پووه پوو نابیته وه، به لکو له هه موو پویه که وه په روهردگار خاوه نی کاملی و ته وای په هایه، هه روه که خوا ده فهرموویت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱ - ۴].

واته: {بلی ئه وه خوی تاک و ته نیا. ئه و خوی ی بی نیازو جی نیازو ئومیده. که سی لی نه بووه و له که س نه بووه. هه رگیز هیچ که س هاوشیوه هاوتای نیه. هه روه ها باوهره یان به پوزی دوی و زیندوبونه وه ی دوی مردن، چونکه گومان له وه دا نیه ئه م دونه یه ته واد ده بیت و هه موان به جی ده هیلین و پوزی دوایش دیت و گه وره ترین حه قیقه تی چاوه روانکراوه، ده بیت ئه و پوزه بیت و خوی گه وره به نده کانی زیندو

دهکاته وه، وهک دهفه رموویت: ﴿ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبْعَثُونَ ﴾ [المؤمنون: ۱۵-۱۶]. واته: (پاشان به راستی ئیوه له دواى ئه وه هه مووتان ده مرن. له پاشان بئى گومان ئیوه له پوژى دوايیدا زیندوو ده کریتنه وه).

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴾ [الحج: ۷]. واته: (به راستی قیامت دیت و به رپا ده بیئت و گومانی تیدا نیه، دلنیا شبن خوا زیندوو دهکاته وه هه موو ئه وه که سانه ی که له ناو گۆره کاند "مردوون" .

پوژى دواى: بریتیه له پوژى پاداشت و سزاو به ههشت و ئاگرو میزان و سیرات، تیایدا نامه ی کرده وه کان به دهستی راست یان دهستی چه پی به نده کانه وه ده درت و پردی سیرات داده نریت و کرده وه کانی مرفو کیشانه ده کرین. ئیدی پاش ئه وه هه موو شتیک کوتایى دیت و خه لکی یان بو به ههشت و یا خود به ره و دۆزه خ ده برین، باوهرداران به ره و به ههشت و کامه رانی و خو شگوزه رانی ده برین و، بیباوه رانیش به ره و دۆزه خ و سزاو ئازاریکی رسواکه ده برین. داواکارم په روه رداگار ئیمه له ئاگری دۆزه خ بیاریزیت.

ههروه ها باوهره یانان به فریشته کانی خوی گه وه، ئه وان به رده وام فه رمانبه رداى په روه رداگارن و سه ربازیتکن له سه ربازه کانی خوی گه وه، فریشته کان نوینه ری په روه رداگارن بو لای به نده کان به ئامانجی گه یاندنی فه رمان و پیرگییه کانی په روه رداگار، وهک دهفه رموویت: ﴿ لَا يَصْنَعُونَ

اللَّهُ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ [التحریم: ۶]. واته: (نافه رمانی خوا ناکه ن له وهی که فه رمانیان پی بدات، وه چ فه رمانیکیان پی بدریت ئه نجامی ده دن) خوی گه وه فریشته کانی له نور دروست کرده، ئه وان به رده وام فه رمانه کانی په روه رداگار جیه جی ده کن، وهک ده

دهفه رموویت: ﴿ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿۱۶﴾ لَا يَسْقُونَهُمْ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴾ [الانبیاء: ۲۶ - ۲۸].

واته: (به لکو ئه وان " فریشته " به نده ی ریزگی راوی خوان. له خوا پیش ناکه ون به قسه و به وته، وه ئه وان به فه رمانی خوا کار ده کن. " خوا " ده زانی، ئاگاداره به وهی له نیدا له بهر ده ستیاندایه وه ئه ویشی له پوژى دوايیدا بو یان ئاماده کراوه، وه " فریشته کان " تکان ناکه ن، ته نها بو ئه وه که سه نه بیئت که " خوا " رازی بیئت " تکای بو بکریت "، وه ئه وان " فریشته کان " له ترس و هه بیته تی خوا زور ده ترسن).

ههروه ها باوهره یانان به کتیه ئاسمانیه کان، مه به ستیش له هه موو ئه وه کتیه بانه ی په روه رداگار بو پیغه مبه رانی دابه زاندون، گه وره ترینیان بریتیه له قورئانی پیروز، باوهرداران باوهریان به هه موو کتیه ئاسمانیه کان هه یه که له رابردودا بو سه ر پیغه مبه ران دابه زینارون، پیروزترین و گه وره ترین و کوتا کتیبیش بریتیه له قورئانی پیروز، که بو سه ر پیغه مبه ری خو شه ویست ﴿ دابه زینرا.

وه باوهرداران باوهریان به سه رجه م پیغه مبه ران هه یه وه موویان به راست ده زانن، کوتا پیغه مبه ر بریتیه له ﴿ ﴿ که ریزدارترینی پیغه مبه ران و کوتای پیهینه ری کاروانی پیغه مبه رانه.

وه باوهرداران له وه سه روهت و سامانه ی که خوا پیانی به خشویه ده به خشن له گه ل ئه وهی که زوریش سامانه که یان خو ش ده ویت و له م ئایه ته پیروزه دا ئه واتیه ده رده که ویت که دهفه رموویت: ﴿ وَءَاتَىٰ أَمْوَالًا عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ ﴾ [البقرة: ۱۷۷]. (1)

ئه وان له وه سه روهت و سامانه ده به خشن که خو شیان ده ویت و له بهر خاتری په روه رداگار هاوکاری که سانی هه ژارو نه داری پی ده کن له خزم و که سه نزیکه کانی خو یان و جگه له وانیش، یان ده یخه نه پرۆزه خیرخوازییه کانه وه له جیهادی دوژمنانی خواشدا سامانه که یان ده به خشن، ئه هلی باوه رپو چاکه کاری به و شیوازه ن، سه روهت و سامانه کانی خو یان ده به خشن و ده یکه نه خیرو چاکه، وهک قورئان دهفه رموویت:

﴿ تَتَجَافَىٰ جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴾ [السجدة: ۱۶]. واته: (ته نیشتیان دوور ده که ویته وه له جیگای خه وتنیان " له خه وه لده ستن و شه ونو یژ ده کن "، هاوارو نزا له په روه رداگاریان ده کن به ترس و هیاوه و، له و پوژى و سامانه ی پییمان داون ده به خشن).

له شوینیکی تریشدا دهفه رموویت: ﴿ ءَأَمْثَلُ بِاللَّهِ رِيسُولُهُ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَأَمْثَلُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴾ [الحديد: ۷]. واته: (باوه رپه یانن به خواو پیغه مبه ره که بی و ﴿ ببه خشن له وه سامانه ی که خوا ئیوه ی کرده به جینشینی پیشینان تیایدا، ئینجا ئه وان تان که باوه رپان هیناوه و داراییان به خشویه پاداشتی گه وره یان بو هه یه).

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿ وَءَاتَىٰ أَمْوَالًا عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ ﴾ [البقرة: ۱۷۷].

(1) له پیشه وه ئامازه به ته فسیره که ی کراوه.

ئەمەش بەواتای ئهوه دیت ئەوان لەم بوارانەدا سەرۆت و سامانەکانیان لە پیناوی خۆی گەورەدا دەبەخشن، بە خزم و کەسە نزیکیەکانی خۆیان و بە کەسانی هەتیو و هەژاران و نەداران و، بەو کەسانەش دەبەخشن کە لە خۆیانەوه نزیکی نین بەلام لاواز نەدارن، بەوانەش دەبەخشن کە پێبوارن و خەلکی ناوچەکە ی خۆیان نین و بو ئامانجیک پێیان لەو شوێنە کەوتووە بەلام پارەیان لێ براووە بەشی ئەوەیان نیە کە پێی بچنەوه ولاتی خۆیان، بەو کەسانەش دەبەخشن کە لەبەر نەبونی و هەژاری داوای پارمەتی لە خەلکی دەکەن و ئەمە جگە لەوەی خەلکانێکی هەژاری ئەوتۆ هەن کە لە پوویمان نایەت داوای هاوکاری بکەن و بەلام کەسێش بە بارودۆخیان ئاگادار نیە، ئا ئەو جوورە کەسانە مالهەکانیان بەمانە دەبەخشن کە ئامازەمان پێدان.

هەرچی: ﴿ وَفِي الرِّقَابِ ﴾ یشە: بە واتای ئهوه دیت کە مالهەکانیان دەبەخشن لە پێی ئازاد کردنی کوێلەدا، یان لە پیناوی ئازادکردنی کوێلەو دیلی جەنگ و بەخێوکردنی خێزانی دیلەکاندا مال دەبەخشن.

پاشان پەرۆردگار دەفرموویت: ﴿ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ ﴾ [البقرة: ۱۷۷]. واتە: باوهداراران بە جوانترین و چاکترین شیوه نوێژ ئەنجام دەدەن و زەکات دەدەن و پارێزگاری لە نوێژەکانیان دەکەن و لەکاتی خۆیاندا ئەنجامیان دەدەن و زەکات دەردەکەن، چون پەرۆردگار فرمائی پێیان کردووە ئاوا جیبەجیبی دەکەن.

لە ئایەتیکی دیکەدا دەفرموویت: ﴿ وَالْمُؤْتُونَ بِمَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ﴾ [البقرة: ۱۷۷]. بەواتای ئهوهی ئەگەر بەئینێکیاندا وهفادار دەبن و خیانت لەبەلێنەکەدا ناکەن. پاشان دەفرموویت: ﴿ وَالصَّادِقِينَ فِي الْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ﴾ [البقرة: ۱۷۷]. بەواتای ئهوهی لەکاتی تەنگدەستی و نەخۆشی و کاتی جەنگ و برسێتی و کوشتاردا خۆراگرن. لە کوتابی ئایەتە کەشدا دەفرموویت: ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴾ [البقرة: ۱۷۷]. واتە: ئا ئەوانە ی کە باسمانکردن لە راستگزیانن، بەهۆی ئهوهی بە کردووە جوانەکانیان و تەقوای خوا باوهدارەکانیان بەرجەسته کرد.

لە سورەتی "الانفال والبراءة" دا چەند سیفەتیکی دیکە ی باوهدارانی باس کردووە، لە سورەتی "المؤمنون" یشدا دەفرموویت: ﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴾ [المؤمنون: ۱ - ۲]. واتە: (بەراستی باوهداراران پزگار دەبن "سەردەکەون". ئەو کەسانە ی کە لە نوێژەکانیاندا لەخو ترسن "گەردن کە چن بو خوا".

هەرۆه لە چەند بابەتیکی دیکەدا باسی سیفەت و رهوشتی باوهدارانی کردووە، ئەگەر سەیری قورئانی پێرۆز بکەین و بەجوانی لێی وردببینەوه ئەوه بە چاکی هەست بەو راستییە دەکەین، وه ک دەفرموویت: ﴿ كُنْتُ أَنْزَلْتُهُ إِلَيْكَ مُبْرَكًا لِيَذَّبَ وَأُتَىٰ لِيَأْتِيَكَ بِالسَّلَامِ وَأَلَّا تَكُونَ مِنَ الْخَالِفِينَ ﴾ [ص: ۲۹]. واتە: ئەم قورئانە کتیبیکی پێرۆزە کە ناردومانەتە خواریهوه بو تو، بو ئەوهی بیر بکەنەوه لە ئایەتەکانی وخواهەنانی بیروژیی پەندی لێ وەرگیرن.

هەرۆه دەفرموویت: ﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُوَ أَقْوَمُ ﴾ [الإسراء: ۹]. واتە: (بەراستی ئەم قورئانە پێنمونی دەکات بو پێبازو بەرنامەیکە کە راستترینەو..).

لە شوینیکی دیکەشدا دەفرموویت: ﴿ .. قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً ﴾ [فصلت: ۴۴]. واتە: (ئە ی (ﷺ) بلی: قورئان بو کەسانیک کە باوهدارانی پێی هیناوه پێنیشان دەرو شیفایهوه) هەرۆه ها: ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَنِ قُلُوبِ أَفْفَالَهَا ﴾ [محمد: ۲۴]. واتە: (ئاخو ئەوانە لە قورئان وورد نابنەوه و تیی ناگەن، "وانیە" بەلکو دلایان قوفلی لیدراوه).

ئاموزگاریم بو خۆم و خوشک و براکانم بەتایبەتی و خەلکی بەشیوه یەکی گشتی ئەوه یه: گرنگی بە قورئانی پێرۆز دەن و لە مانا و مەبەستی وورد ببنەوه و لە ناخی دلەوه لەبەری بکەن و، بە پەرۆشبن لەسەر خۆیندەوهی بەشیوه یەکی بەردەوام، جاریک بە خۆیندەوه و جاریکیش لەناخی دلەوه بو ئەوهی دوچار ی لێبیرچونەوه نەبن، چونکە ئەگەر ئەو کەسە بە بیرکردنەوه و تیفکران و وردبونەوه لە واتاکانی لەبەری کردبیت ئەوه زیاتر سودی لێ وەر دەگریت، وه ک دەفرموویت: ﴿ كُنْتُ أَنْزَلْتُهُ إِلَيْكَ مُبْرَكًا لِيَذَّبَ وَأُتَىٰ لِيَأْتِيَكَ بِالسَّلَامِ وَأَلَّا تَكُونَ مِنَ الْخَالِفِينَ ﴾ [ص: ۲۹].

پێویستە بە تیگەشتن و فیرونبهوه و بەشیوه یەکی کرداری قورئانە کە جیبەجیبی بکەیت؟ چونکە خۆی گەورە ئەم کتیبە ی ناردووتە خواریهوه هەتا زانست و زانیاری لێ وەرگیرن و لە کردووەکانماندا رەنگ بداتەوه و جیبەجیبی بکەین. لەم بارهوه دەفرموویت: ﴿ وَهَذَا كُنْتُ أَنْزَلْتُهُ

مَبَارَكٌ قَاتِلٌهُمْ وَتَقْوَا لَمَلَكُمُ تُرْحَمُونَ ﴿۱۰۰﴾ [الأنعام: ۱۰۰]. واته: (ئهم قورئانه پیرۆزه به فهدرمان ناردوده ته خواره وه، كه واته ئیوه ش شویئی بکه ون و خوتان بپاریزن "پاریزکارین" تا په حمتان پی بکریت).

ئو قورئانه دابه زیتراوه هه تا خه لکی له ژیانی پۆژانه یاندا بیکه نه کردارو شویئی بکه ون، نه که به تنها بو خویندنه وه و درخ کردن بیته و بهس، چونکه خویندنه وه و له بهر کردن هوکاره و، ئامانجه سه ره کیه که ش بریتیه له شاره زابون له قورئان و سوننه ت و له گه ل باوه ره یئان به خواو پیغه مبه ری خواو ﴿﴾ جیبه جیکردنی فه رمانه کانیا ن و دورکه و تنه وه له قه ده غه کراوه کانیا ن، په روه ردگار هه موو ئه مانه له سورته ی "التوبه" دا کو ده کاته وه و ده فه رموویت: ﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۷۱﴾ [التوبه: ۷۱]. (۱). ئه م ئایه ته گشتگه ترین ئایه ته که زۆربه ی سیفات و په وشته گه وره کانی باوه دپارانی باس کردوه و هه روه ها ئه وه ییشی که له سه ربیان فه رزه ئامازه ی پیکراوه .

کاتیك ده فه رموویت: ﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ ﴾، ئه مه ئامازه یه بو ئه وه ی باوه دپارانی پیاو و نافرته پشتیوانی یه کترین و ئامۆژگاری یه کتر ده کن و له بهر خوا یه کترین خو ش ده ویت، وه ئامۆژگاری یه کتری ده کن له سه ر په یوه سبتون به هه ق و شوینکه و تنیه وه و ئامۆژگاری یه کدی له سه ر ئارامگری ده کن و هاوکاری یه ک له سه ر چاکه و ته قوا ده کن، به هه مان شیوه ییشه بو هه موو باوه دپارانی ژن و پیاو، که سی باوه دپار پشتیوانی براو خوشکه ئاینیه که یه تی، نافرته ی باوه دپاریش پشتیوانی خوشکو برا ئاینیه که یه تی، هه ریه ک له مانه ی باسما ن کردن خیرو چاکه ی بو ئه وی تر ده ویت، بو کاری چاکه بانگی ده کات و خو شحال ده بیته به دامه زراوی به رامبه ره که ی له سه ر کرده وه ی چاک و شه رو خراپه ییشی لئ دور ده خاته وه، به هیچ شیوه یه ک غه یبه تی ناکات و سه باره ت به ناموسی قسه ناکات، هه روه ک شایه تی دروی له دژنادات و قسه ی پی نالیت، بیانو و داواکاری پوچی ئاراسته ناکات، باوه دپارانی پیاو و نافرته به و شیوازه ن.

ئه گه ر له نه فسی خوتدا ئه وه ت بینی که ئازاری براو خوشکیکی موسلمان ده ده ییت و یاخود غه یبه ت یان قسه ی پی ده لئیت و یا نه میمه و دروی له دژ ده که ییت، بزانه باوه ره که ت که م و کورته تئدایه و لاواز بووه، به دلئیاییه وه ئه گه ر باوه رو ئیمانیه که ت دامه زراو و کامل ببوایه ئه وا هیج کاتیك ریگات به خوت نه ده دا که سته م له براهه ت بکه ییت و به غه یبه ت و نه میمه سنوری بشکینیت و هیرشی بکه یته سه ر، یان شاهیدیدان و سویندی درو و قسه پی و تنی له دژ ئه نجام ده ییت، وه باوه ره یئان به خواو پیغه مبه ری خواو ﴿﴾ ته قواو کاری چاکه و پینمایه ی... هه موو ئه مانه ریگری له خاوه نه که ی ده کن که به غه یبه ت و جنیودان و درۆکردن و شاهیدیدانی درو و جو ره کانی سته م و... هیرش بکاته سه ر خوشک و برا ئاینیه کانی، چونکه باوه ره که ی ریگری لئ ده کات و له هه موو جو ره کانی ئازاردان ده یپاریزیت. پاشان ده فه رموویت: ﴿ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ﴿۱۰۰﴾ ئه مه ش فه رمان و پئداویستییه کی گه وره یه و چاکسازی ئومه ته تئدایه و به م هویه وه سه ره که وتن به ده ست ده هینیت و، هه ر به م هویه وه ده توانیت به سه ر هوکاره کانی تیاچون و سه ریچی و خراپه کاریدا سه ریکه ویت، باوه دپارانی نافرته و پیاو فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه ده کن، باوه دپار ناتوانیت بیده نگ بیته کاتیك له براهه یدا خراپه یه ک ده بینیت، پیویسته ریگری لئ بکات، وه کاتیك له براهه یدا یان له مامۆژن و خالۆژن و... خراپه یه ک ده بینیت ئه وه ریگریان لئ ده کات، ئه گه ر له براو خوشکه ئاینیه که یدا که مته رخمی سه باره ت به فه ریزه کان به دی کرد یان بینی که ئینکاری ده کن، فه رمانیا ن به چاکه پی ده کات و، هه موو ئه مانه ش به حیکمه ت و نه رم و نیانی و شیوازیکی جوان به که سی مه به ست ده گه یه نیت.

باوه دپار کاتیك برابیه کی ئاینی ده بینیت که ته ممه لی ده کات له ئه نجامدانی نوپژه کانیدا، یان خه ریکی غه یبه ت و نه میمه کردنه و، یاخود ماده هو شبه ره کان ده خواته وه، یان سه ریچی فه رمانه کانی دایک و باوکی ده کات، یان په یوه ندی خزمایه تی ده چیرینیت، پیویسته له م دۆخه دا به شیوازو وته ی جوان پینمایه بکریت به ئامانجی وازه یئان له و کاره چه په لانه، ناکریت بو دوورخستنه وه ی که سی به رامبه ر له و کرداره خراپانه، ناو و ناتۆره ی بیژراو و شیوازیکی نه شیوا و توند به کاربه یینیت، به لکو پیویسته به نه رم و نیانییه وه بو ی پون بکاته وه که ئه م کرده وانیه ی ئه و ئه نجامیا ن ده دات دروست نین و له گه ل موسلماندا ناگونجین، وه کاتیك خراپه یه کیش له خوشکه موسلمانیه که یدا ده بینیت به شیوازیکی جوان ریگری لئ بکات، وه ک ئه وه ی بیبینیت که سه ریچی دایک و باوکی ده کات و یاخود له گه ل هاو سه ره که یدا خراپه و یاخود له په روه ره کردنی منداله کانیدا که مته رخمی ده کات و یان له ئه نجامدانی نوپژه کانیدا ته مبه لی ده کات، له سه ری واجبه به شیوازیکی جوان ریگری لئ بکات، ئیدی چونیه که ئایا ئه و که سه هاو سه ری بیته یان خوشکی بیته یان .. نه ک هه ر له که سی نزیک ته نانه ت ئه گه ر بزانتیت که سانی دیکه هه ن و له و کرده وه خراپانه ئه نجام ده دن پیویسته به ئه رکی خو ی هه ستیت.

(1) له پیشه وه ئامازه به ته فسیره که ی کراوه .

وه کاتیک نافرته له هاوسره که پیدا شتیکی یاساگی بهدی کرد، وه که نه وهی بینی که شراب و ماده هوشبهره کان ده خواته وه یان ته ممالی له نه جامدانی نوژده کانیدا ده کات و یا خود له ماله وه و به بی پویشتن بۆ مزگه وت نوژده کانی نه انجام ده دات، به قسه و گوفتاری جوان پیگری لی ده کات، وه که نه وهی پی بلیت: نهی به ندهی خوا له پهروه ردگار بتسه و بزانه نه و چاودیریت ده کات و نه مهی تو نه جامی ده ده دیت دروست نیه، پاریزگاری له نوژده کانت بکه و به کومه له نه جامیان بده، دوور بکه وه ره وه له و شتانهی پهروه ردگار قه ده غه ی کردوون له هه موو جوړه کانی مادهی هوشبهره وهی، یان له تاشینی ریش و دریزکردنی سمیل و یان له شوپونه وهی جل و بهرگ. هه موو نه وهی یاسمان کردن له خرابه و تاوان و جگه له مانهش له سهر باوهدرداران پیاو و نافرته و چاکسازان پیویسته که پیگریان لی بکن، له سهر هاوسره ان و براو کهسانی نزیك و دراوسی و دانیشو له و مه جلیسه داو جگه له مانهش، پیویسته به هرکی خویان هه ستن، پهروه ردگار باسی سیفاته کانی باوهدرداران ژن و پیاو ده کات و ده فه رموویت: ﴿يَا مُرُوتَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ واته: {فه رمان به چاکه ده کهن و پیگریش له خرابه ده کهن...}.

ههروه ها پیغه مبهری خوا ﷺ ده فه رموویت: ﴿إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأُوا الْمُنْكَرَ فَلِمَ يَخْبِرُوا أَوْ يَسْتَعْجِلُوا بِهِ﴾ (1). واته: نه گهر خه لکی خرابه یه کیان بینی و نه یانگوری، با بترسن له وهی که خوا هه موویان دوچار ی سزا بکات.

ههروه ها له فه رموده یه کی دیکه دا ﷺ ده فه رموویت: ﴿مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُخْبِرْهُ بِيَدِهِ فَإِن لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِن لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِأُذُنِهِ وَإِن لَمْ يَجِدْ أُمَّةً يُخْبِرُهَا فَلْيُكَلِّمُهَا وَأَلْبَسْهُا﴾ (2). نه م یاسایه به شیوه یه کی گشتی بۆ هه موو تاوانه کان به هه مان شیوه یه، ئیدی چونیه که ئایا نه و تاوانه له سهر پیگا نه انجام بدریت، یا خود له ماله وه داو یان له مزگه وت و ناو فروکه و شه مه نده فه رو ئوتومبیلدا نه انجام بدرین، یان له هه رشوینکی تردا نه انجام بدرین چونیه که، فه رمان کردن به چاکه و پیگری کردن له خرابه نه هرکی گشتیه و پیاوان و نافرته تان ده گریته وه، نافرته له م باره وه قسه ده کات و پیاویش به هه مان شیوه فه رمان به چاکه و پیگری له خرابه ده کات، چونکه نه مه چاکساز ی و پرزگاریونی هه موانی تیا دایه، دروست نیه له م باره وه بی دنگی هه لبتیزین له بهر خاتری هاوسه رو براو فلانه که س، نابیت نه وه له یاد بکه ین پیویسته به شیوازو گوفتاری جوان نه رکه کانمان نه انجام بده ین، نه که په نابردن بۆ توندوتیژی، پیویسته بۆ ناراسته کردنی ئاموژگاری کاته گونجاوه کان هه لبتیزین؟

چونکه هه ندیک که س هه ن له کاتیکدا ئاموژگاری وه رناگرن به لام له کاتیک تردا به ناسانی وته کانت لی وه رده گرن و ئاموژگاریه کانیشت جیهی جی ده کهن و ئاماده کاری ته و او یان تیا دایه، به دلنیا ییه وه باوهدرداران تیبینی ئینکاری که سی مه به ست ده کهن و له کاتی شیواو خویدا ئاموژگاری ناراسته ده کهن و دوچار ی نا ئومیدیش نابن نه گهر ئاموژگاریه کانیان لی وه رنه گریته، به لکو به ئومید ه وه له وه ده روان که له روژانی داهاتوو قسه کانیان لی وه رده گریته، چونکه باوهدرداران پیاو و نافرته هیچ کات نا ئومید نابن، به لکو به رده وهام ده بن له پیگری کردن له قه ده غه کراوه کان و، له فه رمان کردن به چاکه و ئاموژگاری کردنی به نده کان له بهر خاتری خویا پهروه ردگارو، له گه ل گومانی باش بردیان به خویا گه وره و نارزه وو کردنی نه وهی که له لای پهروه ردگار ه. دواتر خویا گه وره ده فه رموویت: ﴿وَيُسْمِعُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ باوهدرداران ژن و پیاو به هه مان شیوه، به باشتترین شیوه نوژده کانیان نه انجام ده دن و پاریزگاریان لی ده کهن و له کاته کانی خویاندا نه جامیان ده دن، پیاوان به کومه له مزگه وته کاندانه جامیان ده دن، له گه ل بیستنی (حی علی الصلاة. حی علی الفلاح) داله هه موو فه رزه کاندانه خیرایی ده ست پیشخه ری ده کهن و به ره و مزگه وت ده روون.

له سهر باوهدردار پیویسته هه ست به چاودیری پهروه ردگار بکات و خویا پیاریزیت له وهی که زوره ی خه لکی تئیکه وتوون " په نا به خویا گه وره " نه ویش نه جامدانی نوژده کانیانه له ماله وه، دواکه وتنیانه له نوژی به کومه له تا نه و نه ندازه یه ی که ده چویندرین به نه هلی نیفاق له بهر نه جامدانی نوژده کانیان له ماله وه، یان دواخستنی نوژی به یانی و نه جامدانی له دواو خورکه وتن و له کاتی به ریکه وتنی بۆ سهر کاره که ی، یان وازهینانی یه کجاره کی له نه جامدانی نوژی به یانی، نه مه ش به لاو کاره سات و تاوانیکی گه لیک گه وره یه، چونکه نوژده کوله که ی ئیسلامه، هه رکه س بیپاریزیت نه وه پاریزگاری له ناینه که ی کرده، هه رکه سیش پاریزگاری لی بکات نه وه پاریزگاری له ناین کرده، هه رکه سیش له کیسی بدات نه وه به هوپه وه کرده وه کانی دیکه شی له کیس خویا برده، هه رکه سیش واز له نوژده کانی بهینیت نه وه دوچار ی

(1) أخرجه أحمد (1). وابن ماجه: كتاب الفتن. باب الامر بالمعروف والنهي عن المنكر. رقم (4005).

(2) سبق تخريج. له پیشه وه نامازه به مانا که ی کراوه.

کوفرو بیباوه‌ری بووه له بهر ئه م فهرموده بهی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌فهرموویت: **الحهد الذي بيننا وبينهم الصلاة فمن تركها فقد كفر** (1). واته: جیاوازی نیوان ئیمانداران و بیباوه‌ران نوێژه، هه‌رکه‌سیک نوێژه نه‌کات ئه‌وه بیباوه‌ره.

ئهمه‌ش فه‌رمانیکی گشتییه‌و پیاوان و نافرده‌تان ده‌گریتته‌وه، هه‌روه‌ها له فه‌رموده‌یه‌کی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست ﷺ ده‌فهرموویت: **بين الرجل وبين الكفر والشرك ترك الصلاة** (2) واته: له‌نیوان پیاو و بیباوه‌ری و شریکدا وازه‌ینانه له‌ نوێژه‌کردن.

له‌به‌رئ‌وه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک دروست نیه‌ باوه‌ردار له‌م باره‌وه ته‌مه‌لی بکات، دروستیش نیه‌ پیاو له‌ ماله‌وه نوێژه‌که‌ی ئه‌نجام بدات، به‌لکو پیویسته به‌ره‌و مزگه‌وت به‌وات و به‌کۆمه‌ل نوێژه‌کانی تیا‌دا ئه‌نجام بدات، ئه‌مه‌یه‌کێکه له‌ ئه‌رکه‌کانی سه‌رشانی پیاوانی باوه‌ردار، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموویت: **من سمع النداء فلم يأتها فلا صلاة له إلا من عذر** (3) واته: ئه‌وه‌ی گوێی له‌ ده‌نگی بانگ بوو و نه‌چوو به‌ ده‌میه‌وه، ئه‌وه نوێژی بۆ نییه‌، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ عوزیکی شه‌ری هه‌بی‌ت.

جاریکیان پیاویک هاته‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گو‌تی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ من پیاویکی نابینام که‌س نیه‌ ده‌ستم بگریت و بمه‌ینیت بۆ مزگه‌وت، ئایا مۆلت هه‌یه‌ له‌ ماله‌وه نوێژه‌که‌م ئه‌نجام بده‌م؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ وه‌لامدا فه‌رموو‌ی: **هل تسمع النداء بالصلاة؟** واته: ((ئایا گو‌یت له‌ ده‌نگی بانگ هه‌یه‌))؟ پیاوه‌که‌ش له‌ وه‌لامدا گو‌تی: به‌لێ گو‌یم له‌ بانگ ده‌بی‌ت، پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیتی فه‌رموو: **فأ وحب** (4) واته: ((له‌سه‌رت پیویسته بی‌ت بۆ مزگه‌وت و نوێژه‌کانت به‌کۆمه‌ل ئه‌نجام بده‌یت)). به‌لێ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مۆله‌تی پێ نه‌دا له‌ ماله‌وه نوێژه‌که‌ی ئه‌نجام بدات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌سیکی نابیناش بو و که‌سیش نه‌بوو ده‌ستی بگریت و به‌ره‌و مزگه‌وتی به‌ینیت، ئه‌ی ده‌بی‌ت ئه‌مه‌ چۆن بی‌ت سه‌باره‌ت به‌ که‌سیک که‌ چاوه‌کانی هه‌یچ گرفتیکیان نیه‌.

هه‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هه‌یج بوه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی: **لقد هممت أن أمر بالصلاة فتقام. ثم أمر رجلا فيؤمر الناس. ثم أطلق برجال معهم حزم من حطب على رجال لا يشهدون الصلاة فأحرق عليهم بيوتهم** (5). واته: له‌ خولیا‌مدا بوو فه‌رمان بکه‌م که‌ قامه‌ت بکریت بۆ نوێژه‌ فه‌رمان به‌ پیاویک بکه‌م نوێژه‌که‌یان بۆ بکات، ئینجا خۆم له‌گه‌ل چه‌ند پیاویکدا ده‌رچم که‌ چه‌ند باوه‌شیک داریان پێ بی‌ت، بۆ سه‌ر ئه‌و پیاوانه‌ی نایه‌ن بۆ نوێژه‌ تا خانوه‌کانیان به‌سه‌ردا بسوتین. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌ بۆ گه‌وره‌یی و گرنگی بابه‌ته‌که‌.

له‌م پوانگه‌وه له‌سه‌رمان پیویسته گرنگی بده‌ین به‌ ئه‌نجامدانی نوێژه‌کانمان به‌کۆمه‌ل و له‌مزگه‌وتدا، ده‌بی‌ت له‌و پوانگه‌وه ئاگاداری ئه‌وه‌بین نه‌بادا دو‌جاری ته‌مه‌لی و خاوه‌خا‌وبین، چونکه‌ ته‌مه‌لی خاوه‌خا‌وی کردن له‌ سیفاتی ئه‌هلی نیفا‌قن "په‌نا به‌خوا ده‌گرین له‌ بارو‌دو‌خیان"، ده‌رباره‌ی ئه‌مه‌ په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت: **إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا** [النساء: ١٤٢].

واته: {به‌پاستی دوروه‌کان ده‌یان‌ه‌وی‌ت خوا بخه‌له‌تینن، که‌چی له‌به‌رامبه‌ردا په‌روه‌ردگار خه‌له‌تینه‌ری ئه‌وانه‌و هه‌رکاتیکیش هه‌ست بۆ نوێژه‌ به‌ ته‌مه‌لی و سستی هه‌له‌ده‌ستن، وه‌ پروپامایی بۆ خه‌لکی ده‌که‌ن و، یادی خوا نا‌که‌ن که‌می‌ک نه‌بی‌ت}. له‌سه‌ر موس‌لمانان به‌ ژن و پیاوه‌وه پیویسته که‌ گرنگی به‌نوێژه‌ بده‌ن چونکه‌ کۆله‌که‌ی ئیسلامه‌و، پاش شایه‌تومان گه‌وره‌ترین پایه‌ی ئیسلامه‌، هه‌رکه‌س پارێزگاری له‌ نوێژه‌کانی بکات ئه‌وه پارێزگاری له‌ ئاین کردوه، هه‌رکه‌سیش له‌کیسیان بدات ئه‌وه ئاینه‌که‌ی له‌کیس داوه، لاهول ولا قوه‌ الا بالله. هه‌روه‌ها ملکه‌چی نواندن له‌ناو نوێژه‌کانمانداو پیش نه‌که‌وتنی ئیمام، به‌هه‌مان شتیه‌ ده‌جیته‌ چوارچیوه‌ی پارێزگاری کردنی نوێژه‌وه، په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت: **قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ** [المؤمنون: ١ - ٢]. (6).

(١) أخرجه أحمد (22428). والترمذي: كتاب الايمان. باب ما جاء في ترك الصلاة. رقم (2621). والنسائي: كتاب الصلاة. باب الحكم في ترك الصلاة. رقم (463). وابن ماجه: كتاب اقامة الصلاة وسنها باب ما جاء فيمن ترك الصلاة. رقم (1079).
(٢) أخرجه مسلم: كتاب الايمان. باب بيان اطلاق اسم الكفر على من ترك الصلاة. رقم (82).
(٣) أخرجه ابن ماجه: كتاب المساجد والجماعات. باب التغلظ في التخلف عن الجماعة. رقم (793).
(٤) أخرجه مسلم: كتاب المساجد ومواضع الصلاة. باب يجب اتيان المسجد على من سمع النداء. رقم (653).
(٥) أخرجه البخاري: كتاب الخصومات. باب إخراج أهل المعاصي والخصوم من البيوت. رقم (2420). ومسلم: كتاب المساجد ومواضع الصلاة. باب فضل صلاة الجماعة وبيان التشديد في التخلف. رقم (651).
(6) له‌ پيشه‌وه ئاماژه‌ به‌ ته‌فسيره‌که‌ی کراوه‌.

پیغه مبر ۱۱ ده فرموویت: ﴿أَسْرَأُ النَّاسَ سُرْقَةَ الَّذِي يَسْرِقُ صَلَاتَهُ﴾. قیل یا رسول الله کیف یسرق صلاته؟ قال: ﴿لَا يَتْرُكُ رُكُوعَهَا وَلَا سُجُودَهَا﴾⁽¹⁾. واته: خراپترین مروقو ۱۱ و کسه یه دزی له نویژه که یدا ده کات! هاوه لان وتیان: ئه ی پیغه مبره ی خوا ۱۱ چوژ دزی له نویژه که ی ده کات؟ فرمووی: ناته وای هه یه له چه مینه وه و کړنوش بردنیدا.

کاتیکش پیغه مبره ی خوا ۱۱ چاوی به پیاویک ده که ویت که نویژه که ی به خراپی ئه نجام ده دات و چه مینه وه و کړنوش بردنه کانی ته واون، فرمانی پی ده کات که نویژه که ی دوباره بکاته وه و پی ده فرموویت:

﴿إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَاسْبِغْ رُكُوعًا. ثُمَّ اسْتَقْبِلْ الْقِبْلَةَ فَكَبِّرْ. ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسر معك من القرآن. ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رُكْعًا. ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا. ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا. ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا. ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا. ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا﴾⁽²⁾.

واته: هه رکاتیک هه ستایت بو ئه نجامدانی نویژ، ده ستنوویژ بگروه پاشان روویکه ره قبیلوه ته کبیر بکه، پاش ئه وه چه ندهت بو ده کت قورئان بخوینه، دواتر رکوع ببه و بوسته و له جولّه بکه وه، پاشان به رز ببه ره وه تا ئه و کاته ی جه ستات ریک راده وه ستیت، پاش ئه وه کړنوش ببه و بوسته و له جولّه بکه وه، ئینجا به رز ببه ره وه تا داده نیشیت و له جولّه ده که ویت، پاشان کړنوش ببه ره وه و بوسته و له جولّه بکه وه و ئینجا له هه مو نویژه که تدا به م شیوه یه بکه.

زوریک له خه لکی هاوشیوه ی ده نودکان له زوی نویژ ده کهن و ئه مه ش تاوانیک گه وره یه، چونکه هه رکسه به و شیوازه نویژ بکات نویژه که ی به تال ده بته وه له بهر ئه و فرموده یه سهره وه، پیویسته له چه مینه وه و کړنوش بردن و هه ستانه وه ی پاش کړنوش و پشووی نیوان دوو کړنوشه که هه ست به دلنیا یی و ئارامی بکه ی و، ده بیت ئاگاداری ئه وه بین نه که ی له نویژی به کومه لدا پیش ئیمام بکه ی و، پیویسته پیشی نه که ی و کاتیک "الله اکبر" بکه ی که ته و او و بی ده نگ ده بیت، واته: کاتیک ئیمام "الله اکبر" ده کات و ده چه میته وه، نابیت ئیمه بچه مینه وه تا ئه و ساته ی که ده چه میته وه و له جولّه و ده نگ ده که ویت، ئه و کاته ده بیت ئیمه بچه مینه وه، به هه مان شیوه له کړنوش بردن و کرداره کانی دیکه ی ناو نویژدا نابیت به هیچ شیوه یه ک پیش ئیمام بکه ی و یان له گه لیدا ی و، وه ک پیغه مبره ی خوا ۱۱ ده فرموویت: ﴿لَا يَأْتِي بِكُمْ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾⁽³⁾. واته: من پیش نویژتانم پیشم مه که وون له چه مینه وه و له کړنوش بردندا، له هه ستانه وه و سه لام دانه وشدا زیاده ره ی مه که وون و پیشم مه که وون.

هه روه ها له فرموده یه کی دیکه دا ۱۱ ده فرموویت: ﴿إِنَّمَا جَعَلَ اللَّهُ لِيُذَمَّرَ بِهِ فَلَا تَخْتَلَفُوا عَلَيْهِ إِذَا كَبَّرْتُمْ وَلَا تَكْبُرُوا حَتَّى يَكْبُرَ. وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا. وَلَا تَرْكَعُوا حَتَّى يَرْكَعَ. إِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لَكُمْ حَمْدًا فَقُولُوا: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ. وَإِذَا سَجَدَ وَلَا فَاسْجُدْ وَلَا تَسْجُدْ وَلَا تَسْجُدْ حَتَّى يَسْجُدَ﴾⁽⁴⁾.

واته: پیش نویژ بو ئه وه دائراوه که نویژه که ی له دوا دابه ستن و جیاواز مه ی له گه لیدا، ئه گه ته کبیری کرد ئه وه ش ته کبیر بکه ی، ته کبیر مه که ن تا ئه و ته کبیر ده کاتن، ئه گه ر چوه رکوعه وه ئه وه ش بچه رکوعه وه، مه چنه رکوعه وه هه تا ئه و ده چته رکوعه وه، ئه گه ر گوتی: سمع الله لکم حمد "خوا قسه ی ئه و که سه ی بیست که سوپاسی ده کات"، ئه وه ش بلین: ربنا ولك الحمد "خوا یه سوپاس بو تو" ئه گه ر کړنوشی برد ئه وه ش بیبه ی، کړنوش مه به ن تا ئه و ده بیات.

"ئه مه شتیکی رون و ئاشکرایه بو که سیک خوا سه رکه و تووی بکات و به پیی فرموده که بروت به ریوه" به لام هه ندیک له خه لکی ئارام ناگرن و زور په له ده کهن و پیشبرکی له گه ل ئیمامدا ده کهن، پیویسته ئاگادارو خو پاریز بین. یه کیکی تر له وانه ی که هاوکارمانه بو پاریزگاری کردن له نویژی به یانی و ئه نجامدانی له کاتی خویدا و به کومه ل له مرگه وندا، زوو نوستن و زوو له خه و هه ستانه، هه روه ک پیغه مبره ی خوا ۱۱ خه وتنی پیش نویژی عیشاو قسه کردنی دوی نویژی عیشای پی خوش نه بوو.

(1) أخرجه أحمد (11138).

(2) أخرجه البخاري: كتاب الاستئذان. باب من رد فقال: عليك السلام. رقم (6251). ومسلم: كتاب الصلاة. باب وجوب قراءة الفاتحة في كل ركعة. رقم (397).

(3) - أخرجه مسلم: كتاب الصلاة. باب تحرير سبق الامام بركوع أو سجود. رقم (426).

(4) أخرجه البخاري: كتاب الأذان. باب غنما جعل الامام ليؤتمر به. رقم (689). ومسلم: كتاب الصلاة. باب ائتمام الامام بالامام. رقم (411).

پیوسته همو موسلمانیک پیاو و نافرته هول و کوشش بکن بؤ نه وهی له کاتی خویدا نوژی به یانی نه نجام بدن و باشر وایه دوی نوژی عیسا شه ونخونی نه کن؟ چونکه نه مه هؤکاره بؤ نه وهی له کاتی نوژی به یانیدا به ناگا نه یه نه وه بؤ نوژه کانیا، ههروهه پیوسته کاتمیر ته وقت بکن نه مه ش هاوکاریان دهکات له به ناگاهاته وه یان له کاتی نوژی به یانیدا، ههروهه ده توانیرت بؤ نه مه هاوکاری له نیوان نه دامانی خیزاندا هه بیت و یه کتر بؤ نه نجامدانی نوژی هه ستین، له بهر نه وهی په روهردگار دهه فرمویت: ﴿وَمَعَاوَنُوا عَلَىٰ آلِهِمُ وَالنَّقْوَىٰ وَلَا تَمَآؤُوا عَلَىٰ الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ [المائدة: 2]. (1). ههروهه دهه فرمویت: ﴿وَالْعَصْرُ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا كَفِرٌ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ [العصر: ۱ - ۳]. (2).

پیوسته ناموزگاری یه کدی بکن له سهه په یوه ست بون به هه ق و راستی و هاوکاری کردنی یه کتری له سهه خیرو فرمان کردن به چاکه و ریگری کردن له خرابه، پیش نه وهی سزای خویان بؤ بیت و کار له کار بترازیت، ههروهه له فرموده یه کی سهه حیددا پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویت: ﴿إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأُوا الْمُنْكَرَ فَلَمْ يَغْبِرُوا وَ أَشْكُوا أَن يَحْمَرُوا لِلَّهِ حَقًّا بِهِ﴾ (3). ههروهه له فرموده یه کی دیکه دا پیغه مبهری خوا ﷺ دهه فرمویت: ﴿لَا دِينَ النَّصِيحَةَ. الدِّينُ النَّصِيحَةُ. الدِّينُ النَّصِيحَةُ﴾ قیل: لمن یا رسول الله؟ قال: ﴿لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ لِأَنَّمَا الْمُسْلِمِينَ وَعَامَتُهُمْ﴾ (4). ههروهه "جهیری کوری عبدالله البجلی" دهه فرمویت: ((با یعت النبی علی إقام الصلاة وإیتاء الزکاة والنصح لكل مسلم)) (5). له سهه همو موسلمانیک پیوسته کاتیک گوی بؤ شتیکی به سود ده گریته باشر وایه بیگه یه نیتته خه لکانی دیکه ش، نه مه به هه مان شیوه یه بؤ نافرته تانی موسلمانیش به وهی هه رشتیکی باش و چاکی بیست بیگه یه نیت به که سانی تریش، پیغه مبهری فرمویت: ﴿بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾ (6). واته: له منه وه ناین بگه یه ن تنانه ت نه گه ر نایه تیکش بیت. ههروهه پیغه مبهری ﷺ نه گه ر وتاری بؤ خه ک بدابایه ده یه فرمو: ﴿لِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ فَرِبَ مَبْلَغُ أَوْ عَىٰ مِنَ السَّمْعِ﴾ (7).

واته: با نه وهی گوی له قسه کانی منه بیانگه یه نیت به وه که سهی که لیره نیه، به راستی له وه ده جیت نه وه که سهی ده یگه یه نیت خیری زورتی بگات له وهی که نیستا گوی له قسه کانی منه. له فرموده یه کی دیکه شدا پیغه مبهری خوا ﷺ دهه فرمویت: ﴿مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ﴾ (8). واته: نه وهی ریبه که بؤ فیرونی زانست ده گریته بهر، نه وه خوی گه ورهش ریگه یه نه وه که سه بؤ گه یشتن به به هشت ناسان دهکات.

همو نه وه که سانهش به رهو مرگوت ده چن یان به رهو نه شوینانه ی که مه جلیسی زانست و ناموزگارین و تیایدا زانست و شتی به سود فیرده بن، نه مانهش ده چنه چوارچیوهی فرموده که وه، ههروهه پیغه مبهری خوا ﷺ له فرموده یه کی دیکه دا دهه فرمویت: ﴿مَنْ يَرِدَا لِلَّهِ بِهِ خَيْرًا يَفْقَهُهُ فِي الدِّينِ﴾ (9). واته: خوی گه وره نه گه ر خیرو چاکه ی بؤ که سیک بویت، نه وه له ناینه که ی خوی شاره زای دهکات.

له فرموده یه کی دیکه شدا دهه فرمویت: ﴿نَضْرًا لِلَّهِ مَرَأً سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاها ثُمَّ أَدَاها كَمَا سَمِعَهَا. فَرِبَ حَامِلُ فَهْ لَيْسَ بِفَقِيهٍ. وَرِبَ حَامِلُ فَهْ إِلَىٰ مِنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ﴾ (10). ههروهه دهه فرمویت: ((ما اجتمع قوم في بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله ويتدا رسونه بينهم إلا نزلت عليهم السكينة وغشيتهم الرحمة وحفتهم الملائكة وذاكرهم الله فيم عنده)) (11).

(1) له پیشه وه نامازه به ته فسیره که ی کراوه.

(2) له پیشه وه نامازه به ته فسیره که ی کراوه.

(3) سبق تخريج. له پیشه وه نامازه به ماناکه ی کراوه.

(4) سبق تخريج. له پیشه وه نامازه به ماناکه ی کراوه.

(5) سبق تخريج. له پیشه وه نامازه به ماناکه ی کراوه.

(6) أخرجه البخاري: كتاب أحاديث الأنبياء. باب ما ذكر عن بني إسرائيل. رقم (3461).

(7) أخرجه البخاري: كتاب الحج. باب الخطبة أيام منى. رقم (1741).

(8) أخرجه مسلم: كتاب الذكر والدعاء والتوبة. باب فضل الاجتماع على تلاوة القرآن. رقم (2699).

(9) أخرجه البخاري: كتاب العلم. باب من يردا لله به خيرا يفقهه في الدين. رقم (71). ومسلم: كتاب الزكاة. باب النهي عن المسألة. رقم (1037).

(10) أخرجه أحمد (16296). وأبو داود: كتاب العلم. باب فضل نشر العلم. رقم (3660). والترمذي: كتاب العلم. باب ما جاء في الحديث على

تبليغ السماع. رقم (2658). وابن ماجه: كتاب المقدمة. باب من بلغ علما. رقم (230).

(11) أخرجه مسلم: كتاب الذكر والدعاء والتوبة. باب فضل الاجتماع على تلاوة القرآن. رقم (2699).

واته: هر کومه له که سیک له مالیک له ماله کانی خودا کوبینه وه و قورئان بخوینن و دیراسه ی بکن، نه وه خوا دل نأرامی و هیمنی و سوزیان به سه ردا داده باریئیت و فریشته کان له دهوریان کۆده بنه وه و لای خوا باسیان ده کهن.

ئمه به لگه ی دروستی و شهرعی بونی کینه رکینه بو به شداری کردن له کوی زانست و زانیاریدا، گرنگی پیدانی و پیداکری کردن بو کوبونه وه و خویندنه وه ی قورئان و دیراسه کردنی. له وانهش گوی گرتن بو بهرنامه ناینیه کان و فرموده کان که له پادیوی قورئانی پیرۆزه وه به خش ده کرین، بیگومان که سانی ناسراو و خاوهن زانست و عقیده خاوین و پری روشن که ره وه سه ربه رشتی بهرنامه کان ده کهن، ناشکرشه خوی گوره مروقه و پهری بو په رستنی خوی دروست کردوه، په رستنی پئیوستی به عیلم و زانین هه یه و، مروقیش شاره زای نه و عیباده تانه

نابیت که له سه ری پئیوست کران، مه گهر به فیربون و شاره زابون له ناینه که ی نه بییت، وه ک قورئان ده فه رموویت: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ [الذاریات: ۵۶]. (۱). په رستن چیه که پئیوسته مروقه فیبری بییت و خوی تیایدا شاره زابکات؟ په رستن "عبادهت": بریتیه

له هه مو نه و شتانه ی که په روهردگار دایرشتون و حه ز دهکات به نده کانی جیه جیان بکن له نویتو پوژو و زهکات و جگه له مانهش. پاش

نه وه په روهردگار ده فه رموویت: ﴿ وَذُكِّرْتُمُ الْكُفْرَ ﴾ [التوبة: ۷۱].

زهکاتیش: بریتیه له هه قی مال و دارایی و سه روهت و سامان، له سه ر موسلمان پئیوسته زهکاتی سه روهت و سامانه که ی ده ربکات و بیگه یه نیته دست نه و که سانه ی هه ژارن و پئیوستیان پئی هه یه، ده بییت نه مهش به دل سوزیه وه نه نجام بدات به ته مای پاداشت بییت و له

سزای په روهردگاریش بترسیت، له قورئانی پیرۆزا به جوانی باسی نه و که سانه کراوه که شیای نه و نه زهکاتیان پئی بدریت: ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ

لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ ﴾ [التوبة: ۶۰]. دواتر په روهردگار ده فه رموویت: ﴿ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ [التوبة: ۷۱]. راسته وخو پاش

باسکردنی نویتو زهکات و برابیه تی نیوان باوهداراران و فه رمان کردن به چاکه و پیگری کردن له خراپه ده فه رموویت: ﴿ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

﴾ [التوبة: ۷۱]. به واتای نه وه ی پئیوسته له هه مو شتیکدا گوی رایه لی خوا پیغه مبه ر ﷺ بن، وه ده بییت له فه رمان کردن به چاکه و

پیگری کردن له خراپه و نویتو کردن و زهکات و.. فه رمانه کانیا ن جیه جی بکن، نه مه بو پیاوان و نافرده تانی باوهدار چونه که و پئیوسته

هه رده و ره گه ز له هه مو شتیکدا فه رمانبه ردارای خوا پیغه مبه ر ﷺ بن و بیگومان به جیه جیکردنی نه مانه نه بییت ناینی هه چ که س کامل و ته و او نابیت.

پاشان ده فه رموویت: ﴿ أُولَئِكَ سَاءَ مِثْمُومٌ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ [التوبة: ۷۱]. لیره دا په روهردگار نه و راسته قینه یه پون ده کاته وه

به وه ی نه وانه ی له سه ر ناینی په روهردگار دامه زراون و مافه کانی خوا ده دن و گوی رایه لی فه رمانه کانی خوا پیغه مبه ر ﷺ ده بن، نا نه وانه ن

شیای ره حمی خان له دنیا و دواروژدا نه مهش ده گه ریته وه بو فه رمانبه ردارای خوی گه وه و، جیه جیکردنی مافه کانی په روهردگار، نه مهش

به لگه یه له سه ر نه وه ی نه و که سانه ی بی ناگا و غافلن و پشتیان له فه رمانه کانی خوا پیغه مبه ر ﷺ کردوه و خویان دوچار ی سزاو توریه یی

په روهردگار ده کهن، به دلنیا ییه وه ره حمه تی په روهردگار په یه وه سه ته به کرده وه ی چاک و گوی رایه لی خوا جیه جیکردنی

فه رمانه کانی، به پیچه وانه وه هه رکه سیک پشت له فه رمانه کانی په روهردگار بکات و شوین شه یتان و هه و او ناره زوه کانی بکه ویت نه وه له پوژی

دواییدا ده چیته ناگره وه، خوی گه وه ده فه رموویت: ﴿ فَأَمَّا مَنْ طَفَى ﴿۳۷﴾ وَهُوَ كَافِرٌ ﴿۳۸﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿۳۹﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ

وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿۴۰﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿[النازعات: ۳۷ - ۴۰]﴾. واته: { "له و پوژده دا چاکه و خراپه به پئی کرده وه دابهش ده کریت "

ئینجا نه و که سه ی سه رکهش بو بییت. ژیانی دنیا ی هه لپژارد بییت. نه وه بیگومان دۆزه خ جیگایه تی. وه نه و که سه ی ترسایت له هه لویتسنگه ی

به رده م په روهردگاری و به رگری له نه فسی خوی کرد بییت له ناره زوی خراپه. نه وه بیگومان به هه شت جیگایه تی}.

داوا له خوا ده که م بو خاتری ناو و سیفه ته به رزو جوانه کانی هه موان سه رکه و توتو بکات بو فیربونی زانستی به سود کرده وه ی چاک و، دل و

کرده وه کانی هه موان سالی بکات، هه روه ها ناموژگاری له سه ر هه ق و نارامگری و هاوکاری کردن له سه ر چاکه و ته قواو کاریگری دواروژ به سه ر

ژیانی دنیا وه به هه موان بیه خشیت، هه روه ک به ته نگه وه هاتمان هه بییت له سه ر نیهت پاک و دل سافی له کارو کرده وه داو په روژی سودی

موسلمانانیش بین ئیدی له هه ر شوینیک بن، داوا له په روهردگاریش ده کهن ناینه که ی سه ربخات و هه مو موسلمانان و کاربه ده سه ته کانیا ن

سه رکه و توتو بکات و دل و کرده وه کانیشیان چاک بکات و شاره زایان بکات له ناین و سنگیان فراوان بکات بو بالاده ستی ناینه که یی و حوکم

کردنی له سه ر زه ویداو، دامه زراو بونیان له سه ری، وه په نای پئی ده گرین ئیمه و ئیوه و سه رجه می موسلمانان له هه مو شوینیکدا له گومرابون و

(۱) له پیشه وه نامژه به ته فسیره که ی کراوه.

میحنهت و نازاوه بیاریزیت و، دوژمنانی ئیسلام زه لیل بکات و، هه مووئه و برا مواهیدانه مان سه ریخات که له پیناوی خویدا تیده کوشن ئیدی له هه شوینیکدا بن، خوی پشتیوان و به توانایه.

وصلی اللہ علی نبینا محمد وآله وصحبه.

سه رچاوه: مجموع الفتاوی ومقالات متنوعه (4/ 39-57). وأصلها محاضرة لسماحة الشيخ.

